

Dziennik Urzędowy L 278

Unii Europejskiej

Tom 49

10 października 2006

Wydanie polskie

Legislacja

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1485/2006 z dnia 9 października 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1486/2006 z dnia 5 października 2006 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1487/2006 z dnia 9 października 2006 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2921/90 w odniesieniu do kwoty pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego	8
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/2006 z dnia 9 października 2006 r. ustalające współczynnik amortyzacji mający zastosowanie przy skupie interwencyjnym produktów rolnych na rok budżetowy 2007	9
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1489/2006 z dnia 9 października 2006 r. ustalające stopy procentowe, które mają być stosowane do obliczania kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i zbyty zapasów na rok budżetowy 2007 EFGR	11
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1490/2006 z dnia 6 października 2006 r. ustanawiające zakaz połowów widłaka białego w strefach ICES VIII i IX (wody terytorialne Wspólnoty i wody międzynarodowe) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii	13

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/677/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 29 września 2006 r. określająca wytyczne ustanawiające kryteria przeprowadzania audytów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4026) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 3 października 2006 r. w sprawie działań finansowych, które w pewnych przypadkach popełnienia nieprawidłowości przez podmioty gospodarcze należy podjąć w ramach rozliczania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4324) 24
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych** (Dz.U. L 338 z 22.12.2005) 32

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1485/2006

z dnia 9 października 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 października 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 października 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 9 października 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	76,6
	096	41,9
	999	59,3
0707 00 05	052	88,5
	999	88,5
0709 90 70	052	86,5
	999	86,5
0805 50 10	052	68,0
	388	62,0
	524	54,9
	528	40,6
	999	56,4
0806 10 10	052	85,3
	400	178,4
	624	137,8
	999	133,8
0808 10 80	388	84,4
	400	99,1
	508	74,9
	512	84,8
	720	74,9
	800	154,0
	804	99,3
999	95,9	
0808 20 50	052	113,2
	388	80,3
	720	56,3
	999	83,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1486/2006**z dnia 5 października 2006 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji
Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 20 rozporządzenia (WE) nr 2368/2002 przewiduje wprowadzenie zmian w wykazie uczestników systemu certyfikacji Procesu Kimberley w załączniku II.
- (2) Przewodniczący systemu certyfikacji Procesu Kimberley w swoim obwieszczeniu z dnia 13 września 2006 r. podjął decyzję o dodaniu Nowej Zelandii do wykazu uczestników, począwszy od dnia 20 września 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 października 2006 r.

W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić załącznik II,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 2368/2002 zastępuje się tekstem zawartym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 20 września 2006 r.

W imieniu Komisji

Benita FERRERO-WALDNER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 28. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1574/2005 (Dz.U. L 253 z 29.9.2005, str. 11).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz uczestników systemu certyfikacji Procesu Kimberley oraz ich odpowiednio wyznaczonych właściwych organów, określonych w art. 2, 3, 8, 9, 12, 17, 18, 19 i 20

ANGOLA

Ministry of Geology and Mines
Rua Hochi Min
Luanda
Angola

ARMENIA

Department of Gemstones and Jewellery
Ministry of Trade and Economic Development
Yerevan
Armenia

AUSTRALIA

Community Protection Section
Australian Customs Section
Customs House, 5 Constitution Avenue
Canberra ACT 2601
Australia

Minerals Development Section
Department of Industry, Tourism and Resources
GPO Box 9839
Canberra ACT 2601
Australia

BIAŁORUŚ

Department of Finance
Sovetskaja Str., 7
220010 Minsk
Republika Białorusi

BOTSWANA

Ministry of Minerals, Energy & Water Resources
PI Bag 0018
Gaborone
Botswana

BRAZYLIA

Ministry of Mines and Energy
Esplanada dos Ministérios — Bloco »U« — 3º andar
70065 — 900 Brasília — DF
Brazylia

BUŁGARIA

Ministry of Economy
Multilateral Trade and Economic Policy and Regional
Cooperation Directorate
12, Al. Batenberg str.
1000 Sofia
Bułgaria

KANADA

Sprawy międzynarodowe:

Department of Foreign Affairs and International Trade
Peace Building and Human Security Division
Lester B Pearson Tower B — Room: B4-120
125 Sussex Drive Ottawa, Ontario K1A 0G2
Kanada

W celu otrzymania wzoru kanadyjskich certyfikatów Procesu Kimberley:

Stewardship Division
International and Domestic Market Policy Division
Mineral and Metal Policy Branch
Minerals and Metals Sector
Natural Resources Canada
580 Booth Street, 10th Floor, Room: 10A6
Ottawa, Ontario
Kanada K1A 0E4

Wnioski o charakterze ogólnym:

Kimberley Process Office
Minerals and Metals Sector (MMS)
Natural Resources Canada (NRCan)
10th Floor, Area A-7
580 Booth Street
Ottawa, Ontario
Kanada K1A 0E4

REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA

Independent Diamond Valuators (IDV)
Immeuble SOCIM, 2ème étage
BP 1613 Bangui
Republika Środkowoafrykańska

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

Department of Inspection and Quarantine Clearance
General Administration of Quality Supervision, Inspection and
Quarantine (AQSIQ)
9 Madiandonglu
Haidian District, Beijing
Chińska Republika Ludowa

HONGKONG, Specjalny Region Administracyjny Chińskiej Republiki
Ludowej

Department of Trade and Industry
Hong Kong Special Administrative Region
Peoples Republic of China
Room 703, Trade and Industry Tower
700 Nathan Road
Kowloon
Hong Kong
Chiny

DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA

Centre d'Evaluation, d'Expertise et de Certification (CEEC)
17th floor, BCDC Tower
30th June Avenue
Kinshasa
Demokratyczna Republika Konga

WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ

Ministry of Mines and Energy
BP V 91
Abidjan
Wybrzeże Kości Słonowej

CHORWACJA

Ministry of Economy
Zagreb
Republika Chorwacji

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

European Commission
DG External Relations/A/2
B-1049 Brussels
Belgia

GHANA

Precious Minerals Marketing Company (Ltd.)
Diamond House,
Kinbu Road,
P.O. Box M. 108
Accra
Ghana

GWINEA

Ministry of Mines and Geology
BP 2696
Conakry
Gwinea

GUJANA

Geology and Mines Commission
P O Box 1028
Upper Brickdam
Stabroek
Georgetown
Gujana

INDIE

The Gem & Jewellery Export Promotion Council
Diamond Plaza, 5th Floor 391-A, Fr D.B. Marg
Mumbai 400 004
Indie

INDONEZJA

Directorate-General of Foreign Trade
Ministry of Trade
JI M.I. Ridwan Rais No 5
Blok 1 Iantai 4
Jakarta Pusat Kotak Pos. 10110
Jakarta
Indonezja

IZRAEL

Ministry of Industry and Trade
P.O. Box 3007
52130 Ramat Gan
Izrael

JAPONIA

United Nations Policy Division
Foreign Policy Bureau
Ministry of Foreign Affairs
2-11-1, Shibakoen Minato-ku
105-8519 Tokyo
Japonia

Mineral and Natural Resources Division
Agency for Natural Resources and Energy
Ministry of Economy, Trade and Industry
1-3-1 Kasumigaseki, Chiyoda-ku
100-8901 Tokyo
Japonia

REPUBLIKA KOREI

UN Division
Ministry of Foreign Affairs and Trade
Government Complex Building
77 Sejong-ro, Jongro-gu
Seoul
Korea

Trade Policy Division
Ministry of Commerce, Industry and Enterprise
1 Joongang-dong, Kwacheon-City
Kyunggi-do
Korea

LAOTAŃSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA

Department of Foreign Trade,
Ministry of Commerce
Vientiane
Laos

LIBAN

Ministry of Economy and Trade
Beirut
Liban

LESOTHO

Commission of Mines and Geology
P.O. Box 750
Maseru 100
Lesotho

MALEZJA

Ministry of International Trade and Industry
Blok 10
Komplek Kerajaan Jalan Duta
50622 Kuala Lumpur
Malezja

MAURITIUS

Ministry of Commerce and Co-operatives
Import Division
2nd Floor, Anglo-Mauritius House
Intendance Street
Port Louis
Mauritius

NAMIBIA

Diamond Commission
Ministry of Mines and Energy
Private Bag 13297
Windhoek
Namibia

NORWEGIA

Section for Public International Law
Department for Legal Affairs
Royal Ministry of Foreign Affairs
P.O. Box 8114
0032 Oslo
Norwegia

NOWA ZELANDIA

Organ wydający certyfikat:
Middle East and Africa Division
Ministry of Foreign Affairs and Trade
Private Bag 18 901
Wellington
Nowa Zelandia

Organ ds. przywozu i wywozu:
New Zealand Customs Service
PO Box 2218
Wellington
Nowa Zelandia

RUMUNIA

National Authority for Consumer Protection
Strada Georges Clemenceau Nr. 5, sectorul 1
Bucharest
Rumunia

FEDERACJA ROSYJSKA

Gokhran of Russia
14, 1812 Goda St.
121170 Moscow
Rosja

SIERRA LEONE

Ministry of Mineral Resources
Youyi Building
Brookfields
Freetown
Sierra Leone

SINGAPUR

Ministry of Trade and Industry
100 High Street
#0901, The Treasury,
Singapore 179434

REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI

South African Diamond Board
240 Commissioner Street
Johannesburg
Republika Południowej Afryki

SRI LANKA

Trade Information Service
Sri Lanka Export Development Board
42 Nawam Mawatha
Colombo 2
Sri Lanka

SZWAJCARIA

State Secretariat for Economic Affairs
Export Control Policy and Sanctions
Effingerstrasse 1
3003 Berne
Szwajcaria

TAJWAN, PENGHU, KINMEN I MATSU, Odrębny Obszar Celny

Export/Import Administration Division
Bureau of Foreign Trade
Ministry of Economic Affairs
Tajwan

TANZANIA

Commission for Minerals
Ministry of Energy and Minerals
PO Box 2000
Dar es Salaam
Tanzania

TAJLANDIA

Ministry of Commerce
Department of Foreign Trade
44/100 Thanon Sanam Bin Nam-Nonthaburi
Muang District
Nonthaburi 11000
Tajlandia

TOGO

Directorate General — Mines and Geology
B.P. 356
216, Avenue Sarakawa
Lomé
Togo

UKRAINA

Ministry of Finance
State Gemological Center
Degtyarivska St. 38-44
Kiev
04119 Ukraine

International Department
Diamond Factory »Kristall«
600 Letiya Street 21
21100 Vinnitsa
Ukraine

ZJEDNOCZONE EMIRATY ARABSKIE

Dubai Metals and Commodities Centre
PO Box 63
Dubai
Zjednoczone Emiraty Arabskie

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

U.S. Department of State
2201 C St., N.W.
Washington D.C.
Stany Zjednoczone Ameryki

WENEZUELA

Ministry of Energy and Mines
Apartado Postal No 61536 Chacao
Caracas 1006
Av. Libertadores, Edif. PDVSA, Pent House B

La Campina — Caracas
Wenezuela

WIETNAM

Export-Import Management Department
Ministry of Trade of Vietnam
31 Trang Tien
Hanoi 10.000
Wietnam

ZIMBABWE

Principal Minerals Development Office
Ministry of Mines and Mining Development
Private Bag 7709, Causeway
Harare
Zimbabwe.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1487/2006**z dnia 9 października 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2921/90 w odniesieniu do kwoty pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2921/90 z dnia 10 października 1990 r. w sprawie pomocy do produkcji kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego ⁽²⁾ określa kwotę pomocy na produkcję kazeiny i kazeinianów z mleka odtłuszczonego. Z uwagi na rozwój cen odtłuszczonego mleka w proszku na rynku wewnętrznym oraz cen kazeiny i kazeinianów na rynkach wspólnotowych i światowych, a w szczególności z uwagi na ogólne podwyższenie cen kazeiny i kazeinianów, kwotę pomocy powinno się ustalić na poziomie zerowym, do czasu, aż zmieni się obecna sytuacja.

(2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2921/90.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2921/90 wyrażenie „0,52 EUR” zastępuje się wyrażeniem „0,00 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 października 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 279 z 11.10.1990, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 935/2005 (Dz.U. L 158 z 21.6.2005, str. 5).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1488/2006**z dnia 9 października 2006 r.****ustalające współczynnik amortyzacji mający zastosowanie przy skupie interwencyjnym produktów rolnych na rok budżetowy 2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1 drugie zdanie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 3 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾ skup interwencyjny mający na celu uregulowanie rynków rolnych jest finansowany przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).
- (2) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1883/78 amortyzację produktów rolnych przechowywanych w publicznych składach interwencyjnych należy przeprowadzić w momencie ich skupu. Wartość procentowa amortyzacji nie może przekraczać różnicy między ceną zakupu a przewidywalną ceną zbytu każdego z tych produktów. Wymienioną wartość procentową ustala się dla każdego produktu przed rozpoczęciem roku budżetowego. Komisja może ponadto ograniczyć amortyzację w momencie zakupu do odsetka wartości procentowej amortyzacji, który nie może wynosić mniej niż 70 % całkowitej amortyzacji.
- (3) Załącznik VIII pkt 1, 2 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania

przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich ⁽³⁾ określa zasady obliczania amortyzacji.

- (4) Na rok budżetowy 2007 należy ustalić dla niektórych produktów współczynniki stosowane przez agencje interwencyjne do miesięcznych wartości skupu tych produktów, tak aby agencje mogły ustalić wysokość amortyzacji.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do produktów wymienionych w Załączniku, zakupionych w ramach publicznego skupu interwencyjnego, które zostały umieszczone w składach lub przejęte przez agencje interwencyjne między dniem 1 października 2006 r. a dniem 30 września 2007 r., agencje interwencyjne stosują do wartości produktów zakupionych każdego miesiąca współczynniki amortyzacji wymienione w tym Załączniku.

Artykuł 2

Kwoty wydatków obliczone przy uwzględnieniu amortyzacji, o której mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, są przekazywane Komisji w ramach deklaracji sporządzanych na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 ⁽⁴⁾.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 października 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 695/2005 (Dz.U. L 114 z 4.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005 str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Współczynnik amortyzacji mający zastosowanie do miesięcznych wartości skupu

Produkty	Współczynniki
Pszenica zwyczajna chlebowa	—
Jęczmień	0,07
Kukurydza	—
Cukier	—
Ryż niełuskany	—
Alkohol	0,45
Masło	—
Odtłuszczone mleko w proszku	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1489/2006**z dnia 9 października 2006 r.****ustalające stopy procentowe, które mają być stosowane do obliczania kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i zbyt zapasów na rok budżetowy 2007 EFGR**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁾, interwencje w zakresie regulacji rynków rolnych są finansowane przez Europejski Fundusz Gwarancji Rolnej (EFGR).
- (2) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFGR środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich⁽³⁾ przewiduje, że koszty finansowe związane z funduszami uruchomionymi przez państwa członkowskie na zakup produktów są obliczane zgodnie z warunkami rozliczeń określonymi w załączniku IV do wspomnianego rozporządzenia na podstawie jednolitej stopy procentowej ustalonej dla całej Wspólnoty.
- (3) Wymieniona stopa procentowa jednolita dla całej Wspólnoty stanowi średnią terminowych kwartalnych i rocznych stóp EURIBOR, odnotowanych w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających przekazanie informacji państwom członkowskim przewidziane w pkt I.2 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 884/2006, obliczanych odpowiednio w wysokości jednej trzeciej i dwóch trzecich. Przedmiotową stopę procentową należy ustalić na początku każdego roku budżetowego Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFGR).
- (4) Jednakże jeśli zgłoszona przez dane państwo członkowskie stopa procentowa jest niższa od jednolitej stopy procentowej ustalonej dla całej Wspólnoty, dla tego państwa członkowskiego ustala się specjalną stopę procentową zgodnie z załącznikiem IV pkt I.2 akapit

drugi do rozporządzenia (WE) nr 884/2006. Ponadto w razie braku zgłoszenia przez państwo członkowskie średnich kosztów odsetek przed zakończeniem roku budżetowego Komisja ustala stopę procentową dla tego państwa członkowskiego na poziomie jednolitej stopy procentowej ustalonej dla Wspólnoty.

- (5) W świetle informacji otrzymanych przez Komisję od państw członkowskich należy ustalić stopy procentowe stosowane dla roku budżetowego 2007 EFGR, mając na uwadze powyższe elementy.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do kosztów finansowych związanych z funduszami uruchomionymi przez państwa członkowskie na zakup produktów w ramach skupu interwencyjnego poniesionych w czasie roku budżetowego 2007 Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFGR) stopy procentowe, o których mowa w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 884/2006, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia ustala się następująco:

- a) 2,1 % dla specjalnej stopy procentowej stosowanej w Szwecji;
- b) 2,3 % dla specjalnej stopy procentowej stosowanej w Republice Czeskiej;
- c) 2,7 % dla specjalnej stopy procentowej stosowanej w Irlandii;
- d) 2,8 % dla specjalnej stopy procentowej stosowanej w Austrii, Finlandii i Portugalii;
- e) 2,9 % dla specjalnej stopy procentowej stosowanej w Grecji i we Włoszech;
- f) 3,0 % dla specjalnej stopy procentowej stosowanej na Litwie;
- g) 3,2 % dla stopy procentowej jednolitej dla Wspólnoty stosowanej w państwach członkowskich, dla których nie ustalono specjalnej stopy procentowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 695/2005 (Dz.U. L 114 z 4.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 35.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 października 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1490/2006**z dnia 6 października 2006 r.****ustanawiające zakaz połowów widłaka białego w strefach ICES VIII i IX (wody terytorialne Wspólnoty i wody międzynarodowe) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2270/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalające możliwości połowowe wspólnotowych statków rybackich w odniesieniu do niektórych głębinowych zasobów rybnych na lata 2005 i 2006 ⁽³⁾ ustanawia kwoty na lata 2005 i 2006.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego wymienionego w Załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy zasobu w nim określonego przyznana na rok 2006.
- (3) Należy zatem zakazać połowów tego rodzaju zasobów oraz jego przechowywania na pokładzie, przeladunku i wyładunku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2006 r. państwu członkowskiemu określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zasobu w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym Załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem wymienionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów zasobu określonego w Załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Po tej dacie zakazuje się przechowywania na pokładzie, przeladunku i wyładunku omawianego zasobu złowionego przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 października 2006 r.

W imieniu Komisji

Jörgen HOLMQUIST

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 31.12.2004, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 742/2006 (Dz.U. L 130 z 18.5.2006, str. 7).

ZAŁĄCZNIK

Nr	35
Państwo członkowskie	Hiszpania
Zasób	GFB/89-
Gatunek	Widłak biały (<i>Phycis blennoides</i>)
Strefa	VIII, IX (wody terytorialne Wspólnoty i wody międzynarodowe)
Data	15 września 2006 r.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 września 2006 r.

określająca wytyczne ustanawiające kryteria przeprowadzania audytów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4026)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/677/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 ust. 1 lit. i),

po konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 882/2004, w szczególności jego art. 4 ust. 6, właściwe organy państw członkowskich zobowiązane są do przeprowadzania lub zlecenia przeprowadzania wewnętrznych audytów w celu zapewnienia realizacji celów wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Komisja ma obowiązek sporządzić wytyczne ustanawiające kryteria przeprowadzania audytów, o których mowa

w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, oraz oddać w nich odpowiednie normy i zalecenia organów międzynarodowych dotyczące organizacji i funkcjonowania służb urzędniczych. Wytyczne nie są wiążące, lecz mają dostarczyć państwom członkowskim wskazówek przydatnych przy wykonywaniu rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

- (3) Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) i Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna (ISO) opracowały normy, których aspekty są odpowiednie do celu ustanowienia wskazówek,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne ustanawiające kryteria przeprowadzania audytów kontroli urzędowych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, są przedstawione w Załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 776/2006 (Dz.U. L 136 z 24.5.2006, str. 3).

Wytyczne stosuje się, nie naruszając przepisów art. 41 ust. 49 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18.

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE DLA SYSTEMÓW AUDYTU WŁAŚCIWYCH ORGANÓW

Spis treści

1. CEL I ZAKRES
2. TŁO I PODSTAWA PRAWNA
 - 2.1. Artykuł 4 ust. 6: kryteria operacyjne dla właściwych organów
 - 2.2. Artykuł 2 ust. 6: definicja „audytu”
3. DEFINICJE
4. WSKAZÓWKI OGÓLNE
5. CHARAKTER PROCESU AUDYTU
 - 5.1. Podejście systematyczne
 - 5.2. Przejrzystość
 - 5.3. Niezależność
 - 5.4. Niezależna kontrola
6. WYKONANIE PROCESU AUDYTU
 - 6.1. Główne zasady: a) zgodność z zaplanowanymi ustaleniami; b) skuteczne wykonanie; c) zdolność osiągnięcia celów
 - 6.2. Sprawozdawczość audytowa
 - 6.3. Działania podejmowane w następstwie wyników audytu
 - 6.4. Przegląd audytu i rozpowszechnianie dobrych praktyk
 - 6.5. Zasoby
 - 6.6. Kompetencje audytorów

1. Cel i zakres

Niniejsze wytyczne stanowią wskazówki dotyczące charakteru i wykonania systemów audytu przez właściwe organy krajowe. Celem systemów audytu jest sprawdzenie, czy kontrole urzędowe, odnoszące się do prawa paszowego i żywnościowego oraz reguł dotyczących zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, są skutecznie wykonywane oraz odpowiednie dla osiągnięcia celów stosownych aktów prawnych, włączając zgodność z krajowymi planami kontroli.

Niniejsze wytyczne stanowią raczej próbę ustanowienia zasad obserwacji niż określenia szczegółowych metod i mają na celu ułatwienie ich zastosowania do różnorodności systemów kontroli państw członkowskich. Metody wybrane do zastosowania zasad przedstawionych w niniejszych wytycznych mogą różnić się w zależności od rozmiaru, charakteru, liczby i złożoności właściwych organów odpowiedzialnych za kontrole urzędowe w państwach członkowskich.

2. Tło i podstawa prawna – rozporządzenie (WE) nr 882/2004

Niniejsze wytyczne ustanawiają kryteria przeprowadzania audytów, o których mowa w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. W związku z tym należy uwzględnić następujące fragmenty wspomnianego rozporządzenia:

2.1. Artykuł 4 ust. 6: kryteria działania dla właściwych organów

„Właściwe organy przeprowadzają wewnętrzne audyty lub zlecają przeprowadzenie zewnętrznych audytów oraz podejmują środki właściwe w świetle ich wyników, aby zapewnić osiągnięcie celów niniejszego rozporządzenia. Audyty te podlegają niezależnej kontroli oraz są przeprowadzane w sposób przejrzysty.”

2.2. Artykuł 2 ust. 6: definicja „audytu”

„Audyty» oznacza systematyczne i niezależne badanie mające na celu ustalenie, czy działania i związane z nimi wyniki są zgodne z zaplanowanymi rozwiązaniami oraz czy te rozwiązania są skutecznie wdrażane i czy odpowiadają zamierzonym celom.”

3. Definicje

Do celów niniejszych wytycznych stosuje się definicje ustanowione w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, ISO 19011:2002 ⁽²⁾ oraz ISO 9000:2000 ⁽³⁾.

W szczególności należy zwrócić uwagę na następujące definicje ISO 19011:2002 i ISO 9000:2000:

„Kryteria audytu” oznaczają zbiór polityk, procedur lub wymogów wykorzystywanych jako element odniesienia, do których porównywane są dowody audytu, np. normy, według których oceniane są działania jednostki audytowanej.

„Plan audytu” oznacza opis działań i rozwiązań dla danego audytu.

„Program audytu” oznacza zbiór jednego lub większej liczby audytów zaplanowanych w specyficznych ramach czasowych i nastawionych na specyficzny cel.

„Zespół audytowy” oznacza jednego lub więcej audytorów przeprowadzających audyt, wspieranego (wspieranych) w razie potrzeby przez ekspertów technicznych.

„Jednostka audytowana” oznacza jednostkę, w odniesieniu do której przeprowadzany jest audyt.

„Audytor” oznacza osobę posiadającą kompetencje do przeprowadzenia audytu.

„Działanie naprawcze” oznacza działanie mające na celu wyeliminowanie przyczyny wykrytej niezgodności lub innej niepożądanego sytuacji.

„Działanie zapobiegawcze” oznacza działanie mające na celu wyeliminowanie potencjalnej niezgodności lub innej niepożądanego sytuacji.

„Ekspert techniczny” oznacza osobę służącą zespołowi audytowemu specyficzną wiedzą lub wiedzą fachową.

Do celów niniejszych Wskazówek stosuje się następujące definicje:

„Organ audytowy” oznacza organ przeprowadzający proces audytu. Może być nim jednostka wewnętrzna lub zewnętrzna.

„Proces audytu” oznacza działania opisane w sekcji 5.1 (podejście systematyczne).

„System audytu” oznacza połączenie jednego lub więcej organów audytowych wykonujących proces audytu w obrębie jednego lub kilku właściwych organów.

„Łańcuch produkcji” oznacza cały łańcuch produkcji obejmujący wszystkie „etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji”, jak określono w art. 3 ust. 16 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

4. Wskazówki ogólne

W sytuacjach gdy połączenie systemów audytu jest wprowadzane w państwie członkowskim, należy wprowadzić mechanizmy mające zapewnić, by systemy audytu obejmowały wszystkie działania kontrolne zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 z uwzględnieniem zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz kontroli na wszystkich etapach łańcucha produkcji oraz włączając działania wszystkich zainteresowanych agencji lub organów kontrolnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

⁽²⁾ „Wytyczne dotyczące przeprowadzania audytów systemów jakości i/lub zarządzania środowiskiem naturalnym” opublikowane przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną 1 października 2002 r.

⁽³⁾ „Systemy zarządzania jakością – Podstawowe zasady i słownictwo”, opublikowane przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną, grudzień 2000 r.

W szczególności w sytuacjach gdy zadania kontrolne są przekazywane organowi kontroli, a właściwy organ podjął decyzję o przeprowadzeniu audytu, a nie kontroli organu kontroli, wówczas zobowiązania umowne tego upoważnionego organu powinny obejmować przyjęcie wymagań audytowych i wymogów tego organu.

Obok specyficznych wskazówek przedstawionych w niniejszym dokumencie należy korzystać z ISO 19011:2002 dla uzyskania ogólnych wskazówek.

5. Charakter procesu audytu

5.1. Podejście systematyczne

Należy zastosować podejście systematyczne do planowania, przeprowadzania, działań następczych i zarządzania audytem. W tym celu proces audytu powinien:

- być wynikiem przejrzystego procesu planowania wskazującego priorytety w oparciu o ryzyko zgodnie z obowiązkami właściwego organu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 882/2004;
- stanowić część programu audytu, który zapewnia odpowiednie objęcie wszystkich właściwych obszarów działalności oraz wszystkich zainteresowanych właściwych organów w sektorach objętych rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 z odpowiednią, opartą na ryzyku częstotliwością, w okresie nieprzekraczającym pięciu lat;
- być poparty udokumentowanymi procedurami audytu i ewidencją w celu zapewnienia spójności pomiędzy audytorami oraz wykazania, że stosowane jest podejście systematyczne;
- zawierać procedury tworzenia ustaleń audytowych z uwzględnieniem wskazywania dowodów zgodności i niezgodności, w stosownych przypadkach, oraz procedury opracowywania, zatwierdzania i rozpowszechniania sprawozdań z audytu;
- zawierać procedury przeglądu wniosków z audytu w celu wskazania mocnych i słabych punktów systemu kontroli, rozpowszechniania najlepszych praktyk i zapewnienia monitorowania działań naprawczych i zapobiegawczych;
- być monitorowany i przeglądany w celu zapewnienia, że cele programu audytu zostały osiągnięte oraz wskazania możliwości wprowadzenia udoskonaleń.

W przypadkach gdy rozpatrywane jest przeprowadzenie jednego lub więcej programów audytu w jednym państwie członkowskim, należy podjąć kroki dla zapewnienia, że takie programy są skutecznie koordynowane, tak aby zapewnić spójny proces audytu w obrębie kilku zainteresowanych właściwych organów. Program (programy) audytu powinien (powinny) również obejmować odpowiednie szczeble hierarchii właściwego organu.

5.2. Przejrzystość

W celu wykazania, że proces audytu jest przejrzysty, udokumentowane procedury powinny obejmować wyraźnie zdefiniowany proces planowania audytu, kryteria audytu i sprawozdanie z audytu – mechanizmy zatwierdzania i rozpowszechniania.

Zarządzanie procesem audytu i jego wykonanie powinno być przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych uczestników. W szczególności musi istnieć pełna przejrzystość pomiędzy organem audytowym a jednostką audytowaną. Zapewnienie przejrzystości audytu dla innych uczestników ułatwi rozpowszechnianie informacji, a w szczególności dzielenie się najlepszymi praktykami w obrębie i pomiędzy właściwymi organami.

Państwa członkowskie powinny przyjąć właściwe środki w celu zapewnienia, że ich systemy audytu są przejrzyste, biorąc pod uwagę krajowe wymogi prawne i inne. W tym celu państwa członkowskie powinny wesprzeć praktyki zwiększające przejrzystość procesu. Kilka przykładów takich praktyk zostało wymienionych w tabeli. Decydując o podjęciu takich środków, państwa członkowskie powinny zachować równowagę pomiędzy potrzebą przejrzystości a ryzykiem zmniejszenia zdolności osiągnięcia celów systemu audytu. Aby zoptymalizować korzyści płynące z przejrzystości, należy ją połączyć ze zrównoważoną sprawozdawczością, która stanowi wypadkową potwierdzonej zgodności (ustalenia pozytywne) i obszarów wymagających udoskonalenia (ustalenia negatywne).

Tabela

Przykłady praktyk poprawiających przejrzystość w procesie audytu

Praktyki organu audytowego	Jednostka audytowana	W obrębie jednego właściwego organu	W obrębie kilku właściwych organów w państwach członkowskich	Spółeczeństwo i inni uczestnicy
Dostęp do udokumentowanych procedur organu audytowego	✓	✓	✓	
Konsultacja w sprawie planowania programu audytu	✓	✓	✓	
Publikacja programu audytu	✓	✓	✓	✓
Przedstawienie planu audytu	✓	✓		
Możliwość wniesienia uwag do projektu sprawozdania z audytu	✓	✓		
Rozpowszechnianie końcowego sprawozdania z audytu	✓	✓	✓	
Publikacja uwag jednostki audytowanej na temat projektu sprawozdania		✓	✓	✓
Publikacja końcowego sprawozdania z audytu	✓	✓	✓	✓
Publikacja streszczeń końcowych sprawozdań z audytu i sprawozdania rocznego	✓	✓	✓	✓
Publikacja planu działania jednostki audytowanej	✓	✓	✓	✓
Publikacja wyników działań następczych	✓	✓	✓	✓

Uwaga: państwa członkowskie powinny dokonać wyboru praktyk (pierwsza kolumna) oraz ich zasięgu (pozostałe kolumny) stosownie do okoliczności w poszczególnych krajach

5.3. Niezależność

Organy audytowe powinny być zabezpieczone przed wszelkimi naciskami rynkowymi, finansowymi, hierarchicznymi, politycznymi i innymi, które mogą wpłynąć na ich ocenę lub wynik procesu audytu. System audytu, organ audytowy i audytorzy powinni być niezależni od kontrolowanej działalności i unikać stronniczości oraz konfliktu interesów. Audytorzy nie powinni kontrolować obszarów lub działań, za które są bezpośrednio odpowiedzialni.

Wszystkie zainteresowane właściwe organy powinny wprowadzić gwarancje w celu zapewnienia, że obowiązki i uprawnienia w dziedzinie audytu i kontroli, takie jak zarządzanie i nadzór systemów kontroli urzędowej, są wystarczająco ograniczone.

W sytuacjach gdy zespół audytowy zaleca działania naprawcze i zapobiegawcze, jednostka audytowana powinna dokonać wyboru metod do zastosowania w takiej sytuacji. Aktywne zaangażowanie się zespołu audytowego w działania następcze powinno ograniczać się do oceny odpowiedniości planu działań i skuteczności działań naprawczych i zapobiegawczych. Jednostki audytowane nie powinny być w stanie przeszkodzić w przeprowadzaniu programu audytu, ustaleń i wniosków. Powinny być one konsultowane w sprawie projektu sprawozdania, a ich uwagi uwzględnione przez organ audytowy. W odpowiednim przypadku uwagi te powinny zostać wzięte pod uwagę w sposób przejrzysty.

Następujące elementy mogą być przydatne dla zapewnienia, że proces audytu gwarantuje niezależność zarówno organu audytowego jak i zespołu audytowego:

- należy udzielić wyraźnego, udokumentowanego mandatu nadającego wymagane uprawnienia do przeprowadzania audytów;
- zarówno organ audytowy, jak i zespół audytowy nie powinny być zaangażowane w zarządzanie lub nadzorowanie audytowanych systemów kontroli;
- w przypadku audytów zewnętrznych zespół audytowy powinien być spoza hierarchii organizacyjnej jednostki audytowanej i od niej niezależny;
- w przypadku audytów wewnętrznych następujące ogólne zasady powinny mieć zastosowanie w celu zapewnienia niezależności i przejrzystości procesu:
 - organ audytowy i zespół audytowy powinny być mianowane przez kierownictwo;
 - organ audytowy i/lub zespół audytowy powinny składać sprawozdania kierownictwu;
 - należy sprawdzić, czy nie istnieje konflikt interesów w przypadku zarówno organu audytowego, jak i zespołu audytowego.

Niezależne organy audytowe powinny być zewnętrzne lub odrębne w stosunku do zarządzania kontrolowaną działalnością. Organy audytu wewnętrznego powinny składać sprawozdania najwyższemu szczeblom kierowniczym w strukturze organizacyjnej.

W przypadku gdy ekspertyza techniczna wymagana do potrzeb audytu jest dostępna jedynie w obrębie właściwego organu, należy podjąć środki w celu zapewnienia, że zespół audytowy pozostaje niezależny. W przypadku gdy działania kontrolne są organizowane na poziomie regionalnym, należałoby wymieniać ekspertów technicznych w celu zapewnienia ich niezależności.

5.4. Niezależna kontrola procesu audytu

Proces audytu powinien być poddawany kontroli niezależnej osoby lub organu w celu sprawdzenia, czy osiąga swoje cele. Taka niezależna osoba lub organ powinna/powinien mieć wystarczającą władzę, wiedzę fachową i zasoby, aby móc skutecznie wykonać to zadanie. Podejścia do niezależnej kontroli mogą być różne, w zależności od działalności właściwego organu. W przypadku gdy do niezależnej kontroli procesu audytu powołano organ lub komisję, jedna lub kilka niezależnych osób powinny być członkami takiego organu lub komisji. Takie niezależne osoby powinny mieć dostęp do procesu audytu i być upoważnione do pełnego w nim udziału. Należy podjąć działania w celu naprawienia wszelkich niedociągnięć wskazanych w procesie audytu przez niezależną osobę lub organ.

6. Realizacja procesu audytu

6.1. Główne: a) zgodność z planowanymi uzgodnieniami; b) skuteczne wykonanie; c) zdolność osiągnięcia celów

W celu zapewnienia zgodności z wymogami art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 system audytu powinien obejmować następujące trzy elementy przedstawione w art. 2 ust. 6:

- a) weryfikację zgodności z planowanymi rozwiązaniami w celu nabycia pewności, że kontrole urzędowe są przeprowadzane zgodnie z zamierzeniami oraz że wszelkie instrukcje i wytyczne udzielane personelowi przeprowadzającemu kontrole są przestrzegane. Zadanie to może być w znacznym stopniu wykonane poprzez dokonanie przeglądu dokumentów, ale wymaga ono również weryfikacji na miejscu. Zespół audytowy będzie potrzebował dobrej ogólnej znajomości audytu i umiejętności niezbędnych do wykonania tego celu audytu;
- b) weryfikację skutecznego wykonania planowanych rozwiązań. W celu oceny skuteczności, czyli stopnia, w jakim planowane rezultaty zostały osiągnięte, należy uwzględnić operacyjne wykonywanie na miejscu. Powinno ono obejmować ocenę jakości i spójności kontroli oraz działania audytowe na miejscu. Zespół audytowy będzie potrzebował odpowiedniej wiedzy fachowej, aby wykonać ten cel audytu;

- c) system audytu powinien również dążyć do ocenienia, czy planowane rozwiązania są odpowiednie do osiągnięcia celów rozporządzenia (WE) nr 882/2004, a w szczególności jednolitego zintegrowanego wieloletniego krajowego planu kontroli. Powinien on obejmować ocenę odpowiedności kontroli urzędowych w odniesieniu, na przykład, do ich częstotliwości i zastosowanych metod, uwzględniając strukturę łańcucha (łańcuchów) produkcji, praktyk produkcji i wielkości. Zespół audytowy powinien posiadać zasadniczą wiedzę i zrozumienie audytu systemu, a także odpowiednie kwalifikacje techniczne, aby wykonać ten cel audytu.

Dla potrzeb określenia, czy planowane rozwiązania są odpowiednie do osiągnięcia celów przedstawionych w lit. c) powyżej, należy wziąć pod uwagę, co następuje:

Kryteria audytu powinny obejmować strategiczne cele wynikające z rozporządzeń (WE) nr 178/2002 i (WE) nr 882/2004 (włączając jednolity zintegrowany wieloletni krajowy plan kontroli) i prawodawstwo krajowe.

Podstawowym celem audytów powinny być rozwiązania dotyczące kontroli odnoszące się do krytycznych punktów kontroli w łańcuchu (łańcuchach) produkcji. Należy położyć nacisk na ocenę, czy planowane rozwiązania są w stanie zapewnić wystarczające gwarancje: a) bezpieczeństwa produktu końcowego; i b) zgodności z innymi wymogami z zakresu prawa paszowego i żywnościowego oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt. W tym celu audyt (audyty) powinien (powinny) w miarę możliwości wykraczać poza granice administracyjne.

6.2. Sprawozdawczość audytowa

Sprawozdania z audytu powinny zawierać wyraźne wnioski wynikające z ustaleń audytu i, w odpowiednich przypadkach, zalecenia.

- Wnioski powinny dotyczyć zgodności z zaplanowanymi rozwiązaniami, skuteczności wykonania i odpowiedności planowanych rozwiązań w celu osiągnięcia zamierzonych celów, w zależności od przypadku. Powinny one opierać się na obiektywnych dowodach. W szczególności w przypadkach gdy wyciągane są wnioski dotyczące odpowiedności planowanych rozwiązań dla osiągnięcia zamierzonych celów, dowody można uzyskać poprzez wybór i analizę wyników z kilku audytów. W tym przypadku wnioski nie powinny wykraczać poza granice pojedynczych zakładów, jednostek organów i organów.
- Zalecenia powinny dotyczyć raczej końcowych rezultatów, które mają być osiągnięte niż sposobów na poprawę niezgodności. Zalecenia powinny opierać się na solidnych wnioskach.

6.3. Działania podejmowane w następstwie wyników audytu

W odpowiednich przypadkach jednostka kontrolowana powinna sporządzić i zrealizować plan działania. Powinien on zawierać propozycję ograniczonych czasowo działań naprawczych i zapobiegawczych w celu naprawienia wszelkich niedoskonałości stwierdzonych przez audyt lub program audytu. Zespół audytowy powinien ocenić odpowiedność planu działania oraz może zostać zaangażowany w weryfikację jego późniejszego wykonania.

- Plan działania umożliwia zespołowi audytowemu ocenę, czy proponowane działania naprawcze i zapobiegawcze są wystarczające, aby wykonać zalecenia sprawozdania z audytu. Plany działania powinny obejmować ustalenie priorytetów w oparciu o ryzyko i ram czasowych dla zakończenia działań naprawczych i zapobiegawczych. Szeroki wachlarz różnych planów działania powinien być uznany za wystarczający. Do jednostki audytowanej należy wybór spośród różnych dostępnych wariantów.
- Działania naprawcze i zapobiegawcze nie powinny się ograniczać do spełniania szczegółowych wymogów technicznych, lecz powinny, w odpowiednich przypadkach, obejmować środki ogólnosystemowe (np. komunikację, współpracę, koordynację, przegląd i usprawnianie procesów kontroli itd.). W celu określenia najważniejszych działań naprawczych i zapobiegawczych jednostka audytowana powinna przeprowadzić dogłębną analizę wszelkich niezgodności. Wszelkie różnice opinii pomiędzy jednostką audytowaną a zespołem audytowym powinny zostać rozstrzygnięte.
- Zamknięcie: Należy ustanowić mechanizmy w celu zapewnienia, że plany działania są właściwe oraz że działania naprawcze i zapobiegawcze są skutecznie i wykonywane w terminie. Procedury weryfikacji zamykania planu działania powinny zostać uzgodnione pomiędzy jednostką audytowaną a zespołem audytowym.

6.4. Przegląd audytu i rozpowszechnianie najlepszych praktyk

Należy rozpatrzyć następstwa ustaleń audytu dla innych sektorów i regionów, szczególnie w państwach członkowskich, w których kontrole są przekazywane kilku właściwym organom lub są zdecentralizowane. Należy w szczególności rozpowszechniać przykłady najlepszych praktyk. W tym celu należy udostępniać sprawozdania innym sektorom oraz regionom w danym państwie członkowskim oraz Komisji. Wyniki audytu powinny również być wzięte pod uwagę podczas planowania programu audytu i w ramach dokonywania przeglądu jednolitego zintegrowanego wieloletniego krajowego planu kontroli.

6.5. Zasoby

Państwa członkowskie powinny zapewnić, że właściwe organy posiadają wystarczające uprawnienia wykonawcze oraz zasoby, a także organ właściwy do ustanowienia, wykonania i utrzymania skutecznego systemu audytu.

Należy udostępnić zasoby ludzkie i inne niezbędne do zarządzania, monitorowania i przeglądu procesu audytu mając na względzie fakt, że wszystkie właściwe organy i ich działalność kontrolna powinny być poddawane audytowi w okresie nieprzekraczającym pięciu lat. Ogólne wskazówki dotyczące zadobów wymaganych do przeprowadzania audytu zawiera norma ISO 19011. Aby zespół audytowy posiadał wiedzę niezbędną dla osiągnięcia celu i zakresu audytu oraz programu (programów) audytu, może stanowić go dowolna kombinacja audytorów ogólnych i o specjalizacji technicznej, technicznych także ekspertów technicznych. Należy zadbać o obiektywność i niezależność zespołu audytowego, szczególnie w przypadkach gdy potrzebni są eksperci techniczni. Do tego celu może być przydatna rotacja audytorów i zespołów audytowych.

6.6. Kompetencje audytorów

Kompetencje audytorów i kryteria selekcji należy określić na podstawie następujących elementów:

- ogólna wiedza i umiejętności – zasady audytu, procedury i techniki; zdolności zarządcze/organizacyjne;
- specyficzna wiedza techniczna i umiejętności;
- predyspozycje indywidualne;
- wykształcenie;
- doświadczenie zawodowe;
- szkolenie i doświadczenie audytorskie.

Zasadnicze znaczenie ma wprowadzenie mechanizmu mającego zapewnić spójność audytorów i utrzymanie ich kompetencji. Kompetencje, których wymagają zespoły audytowe, będą zmienne w zależności od obszaru audytowanego w ramach systemów kontroli lub nadzoru. Jeżeli chodzi o wiedzę techniczną i niezbędne umiejętności audytora, należy wziąć pod uwagę również wymogi szkoleniowe dotyczące osób przeprowadzających kontrole urzędowe (rozdział 1 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 882/2004).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 3 października 2006 r.

w sprawie działań finansowych, które w pewnych przypadkach popełnienia nieprawidłowości przez podmioty gospodarcze należy podjąć w ramach rozliczania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4324)

(Jedynie teksty w językach hiszpańskim, niemieckim, angielskim, francuskim, włoskim, niderlandzkim i portugalskim są autentyczne)

(2006/678/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Funduszu,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 8 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 729/70 przewiduje, że państwa członkowskie podejmą środki konieczne do odzyskania sum utraconych w wyniku nieprawidłowości lub zaniedbań. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 729/70 w przypadku braku całkowitego odzyskania konsekwencje finansowe nieprawidłowości lub zaniedbań ponosi Wspólnota z wyjątkiem konsekwencji nieprawidłowości lub zaniedbań, które mogą obciążać organy administracyjne lub inne organy państw członkowskich.

(2) Trybunał Sprawiedliwości w swoich orzeczeniach w sprawach C-34/89, *Włochy przeciw Komisji* ⁽²⁾, C-54/95 *Niemcy przeciw Komisji* ⁽³⁾ i C-277/98 *Francja przeciw Komisji* ⁽⁴⁾, stwierdził, że państwa członkowskie muszą podjąć kroki w celu szybkiego naprawienia nieprawidłowości. W szczególności z orzeczenia w sprawie C-34/89 wynika, że państwo członkowskie nie może wstrzymać się od działania w ciągu okresu czterech lat od chwili pierwszego stwierdzenia nieprawidłowości ⁽⁵⁾. W tym okresie należałoby w zasadzie prowadzić dochodzenie i podjąć decyzję w sprawie wszczęcia procedury windykacji. W sprawie C-54/95 Trybunał wskazał, że w zasadzie państwa członkowskie powinny wszcząć procedurę odzyskiwania środków w ciągu roku po zapoznaniu się ze wszystkimi istotnymi faktami dotyczącymi nieprawidłowości.

(3) Do tej pory Komisja oceniła procedurę odzyskiwania środków, przeprowadzoną przez państwa członkowskie w odniesieniu do nieprawidłowości zgłoszonych na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/51 z dnia 4 marca 1991 r. dotyczącego nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 283/72 ⁽⁶⁾ przed dniem 1 stycznia 1999 r., i dotyczącą kwot wyższych niż 500 000 EUR, aby zdecydować o konsekwencjach finansowych tych nieprawidłowości zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 729/70. Czyniąc to, Komisja postępowała według procedury ustanowionej w art. 5 wspomnianego rozporządzenia oraz w art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR ⁽⁷⁾.

(4) Z kontroli i rozmów dwustronnych z państwami członkowskimi wynika, że w niektórych przypadkach państwa członkowskie nie podjęły działań z niezbędną szybkością i starannością. Konsekwencje finansowe nieodzyskania kwot nie powinny zatem w takich przypadkach być ponoszone przez budżet Wspólnoty.

(5) We wszystkich innych przypadkach konsekwencje finansowe zbadanych nieprawidłowości powinny być ponoszone przez budżet Wspólnoty.

(6) Przypadki notyfikowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 595/91, w odniesieniu do których nienależne płatności zostały odzyskane w całości lub w odniesieniu do których okazało się, że nie dokonano żadnych nienależnych płatności, powinny zostać usunięte z listy notyfikacji przewidzianej w art. 3 i 5 wspomnianego rozporządzenia.

(7) W swoim sprawozdaniu podsumowującym Komisja poinformowała państwa członkowskie o kwotach, jakie mają być wyłączone z finansowania wspólnotowego, oraz o podstawach decyzji o takim wyłączeniu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1287/95 (Dz.U. L 125 z 8.6.1995, str. 1).

⁽²⁾ Orzeczenie z 11.10.1990, Zb.Orz. 1990, str. I-3603.

⁽³⁾ Orzeczenie z 21.1.1999, Zb.Orz. 1999, str. I-35.

⁽⁴⁾ Orzeczenie z 13.11.2001, Zb.Orz. 2001, str. I-8453.

⁽⁵⁾ Punkty 12–13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 158 z 8.7.1995, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 465/2005 (Dz.U. L 77 z 23.3.2005, str. 6).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym dokonuje się rozliczeń w przypadkach wymienionych w załączniku I oraz właściwych kwot, jakimi mają być obciążone dane państwa członkowskie.

Artykuł 2

Niniejszym dokonuje się rozliczeń w przypadkach wymienionych w załączniku II oraz właściwych kwot, jakimi ma być obciążony budżet Wspólnoty.

Artykuł 3

Przypadki wymienione w załączniku III zostają usunięte z listy notyfikacji przewidzianej w art. 3 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 595/91.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Królestwa Niderlandów, Republiki Portugalskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 3 października 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kwoty, jakimi mają być obciążone państwa członkowskie

(Pozycja budżetowa 6 7 0 1)

Niemcy		Włochy	
Nr sprawy	Kwota w EUR	Nr sprawy	Kwota w EUR
DE/1998/247	686 190,80	IT/1985/037	1 719 677,84
		IT/1986/017	1 249 635,88
		IT/1986/035	436 082,41
Hiszpania		IT/1986/046	1 051 645,09
Nr sprawy	Kwota w EUR	IT/1986/048	2 346 406,28
ES/1996/092	1 489 982,69	IT/1987/009	942 061,74
ES/1996/123	963 758,23	IT/1987/106	2 964 559,78
Razem	2 453 740,92	IT/1987/118	952 185,05
		IT/1987/119	886 233,53
Francja		IT/1987/129	3 134 051,95
Nr sprawy	Kwota w EUR	IT/1987/130	3 019 712,80
FR/1998/020	789 514	IT/1988/029	3 092 803,26
FR/1998/117	551 743	IT/1988/059	2 707 017,35
Razem	1 341 257	IT/1988/067	13 944 336,28
		IT/1988/069	16 860 045,01
Zjednoczone Królestwo		IT/1988/123	1 139 567,43
Nr sprawy	Kwota w GBP	IT/1989/003(A)	3 166 518,37
UK/1998/202/M	360 758	IT/1989/010	4 451 687,38
UK/1998/202/P	749 039	IT/1989/011	880 239,40
UK/1998/202/T	274 045	IT/1989/012	954 560,47
Razem	1 383 842	IT/1989/013	1 756 811,95
		IT/1989/017	1 151 573,35
Włochy		IT/1989/049	607 978,47
Nr sprawy	Kwota w EUR	IT/1989/052	801 021,02
IT/1982/009	1 408 128,65	IT/1989/055	729 996,93
IT/1982/012	1 366 417,81	IT/1989/062	533 048,34
IT/1982/013	629 935,56	IT/1989/076	7 190 795,74
IT/1982/017	910 013,88	IT/1989/078	3 702 297,02
IT/1984/004	41 316,55	IT/1989/087	2 763 062,49
IT/1985/001	1 910 890,53	IT/1989/094	873 448,66
IT/1985/013	601 357,97	IT/1989/097	883 185,79
IT/1985/028	700 525,75	IT/1989/109	882 625,37
IT/1985/034	519 830,66		

Włochy	
Nr sprawy	Kwota w EUR
IT/1989/120	505 074,81
IT/1989/130	952 185,05
IT/1989/141	2 353 482,58
IT/1989/184	585 745,67
IT/1989/185	3 153 808,48
IT/1989/187	1 182 320,05
IT/1989/188	5 015 307,87
IT/1989/208	1 528 863,48
IT/1990/001	1 893 038,98
IT/1990/002	648 746,26
IT/1990/004	889 279,64
IT/1990/021	560 702,00
IT/1990/053	531 953,50
IT/1990/059	8 384 948,04
IT/1990/064	2 139 322,74
IT/1990/066	667 339,28
IT/1990/077	13 964 478,09
IT/1990/079	652 412,16
IT/1990/080	997 851,72
IT/1990/081	2 950 584,42
IT/1990/083	1 226 694,20
IT/1990/084	695 687,06
IT/1990/086	1 037 481,54
IT/1990/092	0,00
IT/1990/094	3 064 059,49
IT/1991/002(A)	2 421 612,13
IT/1991/004	3 004 248,14
IT/1991/006	1 799 675,37
IT/1991/008	3 052 599,57
IT/1991/009	1 208 081,21
IT/1991/014	1 593 129,84
IT/1991/017	790 899,43
IT/1991/024	329 539,37
IT/1991/056	1 078 101,49
IT/1991/071	688 707,00
IT/1991/075	1 021 325,69

Włochy	
Nr sprawy	Kwota w EUR
IT/1992/006	87 000,11
IT/1992/011	619 240,02
IT/1992/012	371 440,00
IT/1992/060	2 187 059,94
IT/1992/061	417 761,97
IT/1992/071	535 447,07
IT/1992/098	1 428 011,50
IT/1992/117	895 504,86
IT/1992/118	1 363 978,00
IT/1992/230	1 456 448,72
IT/1992/232	2 422 558,12
IT/1992/237	3 814 620,91
IT/1992/239	4 420 095,25
IT/1992/245	1 715 396,91
IT/1992/249	1 022 645,34
IT/1992/253	1 878 926,73
IT/1992/254	844 269,29
IT/1992/256	1 031 347,46
IT/1992/257	950 810,66
IT/1992/258	609 296,43
IT/1992/264	558 279,79
IT/1992/272	107 354,19
IT/1992/275	431 051,94
IT/1992/284	5 284 145,77
IT/1992/285	82 039,00
IT/1992/338	342 141,68
IT/1994/047	744 987,49
IT/1994/063	11 726 016,74
IT/1994/092	1 202 986,10
IT/1994/095	1 776 176,16
IT/1994/151	654 664,50
IT/1994/224	866 412,91
IT/1994/235	824 501,93
IT/1994/245	1 540 155,94
IT/1994/246	519 777,15
IT/1994/250	187 310,38

Włochy	
Nr sprawy	Kwota w EUR
IT/1994/419	8 760 422,48
IT/1994/439	757 184,91
IT/1994/445	2 540 892,25
IT/1995/031	1 043 415,42
IT/1995/053	5 230 746,31
IT/1995/054	3 235 621,62
IT/1995/060	1 725 150,04
IT/1995/099	1 197 629,77
IT/1995/103	2 595 717,93
IT/1995/117	808 330,66
IT/1995/120	647 980,61
IT/1995/160	941 259,59
IT/1995/259	1 252 608,76
IT/1995/277	951 752,36
IT/1995/342	570 807,35
IT/1995/350	849 611,86
IT/1995/363	623 105,53
IT/1995/390	1 040 032,33
IT/1995/391	538 652,15
IT/1996/004	871 048,24
IT/1996/006	3 450 089,59
IT/1996/009	5 708 680,07
IT/1996/019	70 153,80

Włochy	
Nr sprawy	Kwota w EUR
IT/1996/022	3 645 678,08
IT/1996/025	513 677,10
IT/1996/067	2 852 184,42
IT/1996/189	691 863,13
IT/1996/205	5 615 994,15
IT/1996/207	650 060,45
IT/1996/210	1 078 676,85
IT/1996/254	71 572,77
IT/1996/271	6 856 477,88
IT/1996/282	666 899,01
IT/1996/301	3 524 942,01
IT/1996/302	2 247 646,99
IT/1996/388	1 425 735,47
IT/1997/074	583 123,58
IT/1997/123	729 996,93
IT/1997/193	5 513 248,86
IT/1998/037	2 286 015,73
IT/1998/059	1 175 865,75
IT/1998/070	881 768,99
IT/1998/103	503 889,09
IT/1998/114	570 848,01
Razem	310 849 495,98

ZAŁĄCZNIK II

Kwoty, jakimi ma być obciążony Fundusz Gwarancji EFOGR

Niemcy		Włochy	
Nr sprawy	Kwota w EUR	Nr sprawy	Kwota w EUR
DE/1995/174	3 644 689,38	IT/1988/008	6 951 704,49
DE/1996/210	102 911,19	IT/1988/013	1 628 505,84
Razem	3 747 600,57	IT/1988/023	4 121 803,13
Hiszpania		IT/1988/068	1 792 260,77
Nr sprawy	Kwota w EUR	IT/1988/078	124 280,67
ES/1995/069	145 393,60	IT/1989/001	4 926 732,53
ES/1996/073	71 481,48	IT/1989/016	538 117,76
ES/1996/085	1 617 401,34	IT/1990/028	202 927,48
ES/1997/255	2 275 730,27	IT/1990/037	2 174 169,20
ES/1998/056	509 809,96	IT/1991/002(S)	2 451 649,46
Razem	4 619 816,55	IT/1993/004	500 852,00
Niderlandy		IT/1994/004	617 469,18
Nr sprawy	Kwota w EUR	IT/1994/005	29 851 834,89
NL/1997/066	532 080	IT/1994/008	41 760 653,21
NL/1998/038	1 922 727	IT/1994/253	10 089 425,06
Razem	2 454 807	IT/1994/449	1 500 425,25
Portugalia		IT/1995/057	2 144 502,97
Nr sprawy	Kwota w EUR	IT/1995/384	1 283 089,70
PT/1996/014	1 654 408,37	IT/1995/387	1 698 575,15
PT/1998/015	608 155,28	IT/1996/007	10 949 621,58
PT/1998/038	1 417 853,86	IT/1996/015	1 040 113,00
Razem	3 680 417,51	IT/1996/020	491 865,00
Włochy		IT/1996/211	6 322 642,50
Nr sprawy	Kwota w EUR	IT/1996/303	25 206 583,61
IT/1981/014	598 645,14	IT/1997/022	950 412,40
IT/1982/011	858 791,39	IT/1997/159	516 228,65
		IT/1998/014	531 544,83
		Razem	161 825 426,84

ZAŁĄCZNIK III

Przypadki popełnienia nieprawidłowości, które mają być usunięte z listy w ramach rozporządzenia (EWG) nr 595/91

Niemcy	Włochy	IT/1992/084
Nr sprawy	Nr sprawy	IT/1992/097
DE/1996/016	IT/1986/019(D)	IT/1992/102
DE/1996/144	IT/1986/040	IT/1992/103
DE/1996/260	IT/1986/043	IT/1992/234
DE/1997/015	IT/1987/020	IT/1992/263
DE/1997/095	IT/1987/091	IT/1992/274
DE/1997/136	IT/1987/092	IT/1992/276
DE/1998/040	IT/1988/024	IT/1992/300
DE/1998/195	IT/1988/053(D)	IT/1992/322
DE/1998/214	IT/1988/070	IT/1992/323
	IT/1989/075	IT/1992/325
	IT/1989/106	IT/1992/339
Hiszpania	IT/1989/136	IT/1992/343
Nr sprawy	IT/1989/140	IT/1992/345
ES/1995/066	IT/1989/183	IT/1992/346
ES/1995/071	IT/1990/016	IT/1993/008
ES/1996/089	IT/1990/018	IT/1994/006
ES/1997/002	IT/1990/019	IT/1994/007
ES/1997/040	IT/1990/024	IT/1994/068(D)
ES/1997/041	IT/1990/025	IT/1994/142
ES/1997/062	IT/1990/040	IT/1994/217
	IT/1990/048	IT/1994/219
	IT/1990/052	IT/1994/233
Francja	IT/1990/065	IT/1994/392
Nr sprawy	IT/1990/071	IT/1994/430
FR/1996/031	IT/1990/075	IT/1994/431
FR/1996/056	IT/1991/003(A)	IT/1994/433
FR/1998/010	IT/1991/011	IT/1994/450
FR/1998/024	IT/1991/012	IT/1995/004
	IT/1991/053	IT/1995/020
Królestwo Niderlandów	IT/1991/055	IT/1995/023
Nr sprawy	IT/1991/060	IT/1995/034
NL/1995/127	IT/1991/063	IT/1995/035
NL/1997/059	IT/1992/005	IT/1995/036
NL/1998/078	IT/1992/021	IT/1995/037
	IT/1992/022	IT/1995/038
	IT/1992/023	IT/1995/118
Portugalia	IT/1992/024	IT/1995/158
Nr sprawy	IT/1992/025	IT/1995/293
PT/1995/036	IT/1992/026	IT/1995/296
	IT/1992/048	IT/1995/329
Zjednoczone Królestwo	IT/1992/065	IT/1995/336
Nr sprawy	IT/1992/066	IT/1995/356
UK/1998/271	IT/1992/067	

IT/1995/365	IT/1996/304	IT/1998/026
IT/1995/385	IT/1996/387	IT/1998/027
IT/1995/386	IT/1997/004	IT/1998/032
IT/1996/002	IT/1997/008	IT/1998/036
IT/1996/008(A)	IT/1997/158	IT/1998/045
IT/1996/008(S)	IT/1997/167	IT/1998/056
IT/1996/014	IT/1997/192	IT/1998/062
IT/1996/015(D)	IT/1998/006	IT/1998/068
IT/1996/277	IT/1998/020	IT/1998/071
IT/1996/289	IT/1998/021	IT/1998/426
IT/1996/292	IT/1998/025	IT/2000/059

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 338 z dnia 22 grudnia 2005 r.)

Na str. 10, załącznik 1, pkt 1.12. Mleko w proszku i serwatka w proszku:

zamiast: „Mleko w proszku i serwatka w proszku ⁽¹⁰⁾”,

powinno być: „Mleko w proszku i serwatka w proszku”.

Na str. 18, załącznik 1, rozdział 2, pkt 2.2.1, kolumna Limity: m i M:

zamiast:

„m	M
<1 jtk/ml	5 jtk/ml”

powinno być:

„m	M
<1/ml	5/ml”

Na str. 19, załącznik 1, rozdział 2, pkt 2.2.7, wiersz *Enterobacteriaceae*, kolumna Metoda badania referencyjna:

zamiast: „ISO 21528-1”,

powinno być: „ISO 21528-2”

Na str. 22, załącznik 1, rozdział 2, pkt 2.4.1, wiersz *E. Coli*, kolumna Limity m i M:

zamiast:

„m	M
1 jtk/g	10 jtk/g”

powinno być:

„m	M
1/g	10/g”
